

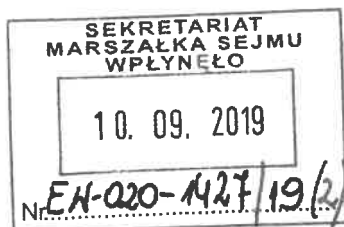

WICEPRZEWODNICZĄCY
OGÓLNOPOLSKIEGO POROZUMIENIA
ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH
PIOTR OSTROWSKI

Do druku nr 3771

OPZZ/PO/299/2019

Warszawa, 10 września 2019 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu RP
Warszawa

Szanowna Pani Marszałek

W odpowiedzi na pismo z dnia 30 sierpnia 2019 r. (znak: GMS-WP-173-211/19), przy którym przekazano projekt ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2019 oraz ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, przedstawiam poniższą opinię Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych.

Projekt ustawy zakłada między innymi zmianę wysokości odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych, którego podstawą naliczania od 1 sierpnia 2019 r. będzie wynagrodzenie miesięczne w gospodarce narodowej w drugim półroczu 2014 r. (3.389,90 zł). Wysokość odpisu będzie zatem wynosiła 1271,20 zł i wzrośnie jedynie o 41,90 zł (3,4%) w porównaniu do obowiązującego odpisu (1229,30 zł), którego podstawą naliczania jest wynagrodzenie miesięczne w gospodarce narodowej w drugim półroczu 2013 r. w wysokości 3.278,14 zł.

W ocenie OPZZ wysokość odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych powinna wynikać z wykonania wprost dyspozycji art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1316) mówiącej, że wysokość odpisu podstawowego wynosi w danym roku na jednego zatrudnionego 37,5% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzednim lub w drugim półroczu roku poprzedniego, jeżeli przeciętne wynagrodzenie z tego okresu stanowiło kwotę wyższą. Na pełne odmrożenie wysokości odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych pozwala zarówno deklarowana przez rząd korzystna sytuacja budżetu państwa, jak i dobra kondycja przedsiębiorstw. W związku z tym, w ocenie OPZZ, odmrożona w pełnym zakresie powinna zostać wysokość podstawy naliczania odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych dla wszystkich grup zawodowych.

OPZZ stoi na stanowisku, że podstawą naliczania zakładowego funduszu świadczeń socjalnych w 2019 r. powinno być wynagrodzenie miesięczne w gospodarce narodowej w drugim półroczu 2018 r. wynoszące 4134,02 zł. Odpis na jednego pracownika powinien zatem wynosić w 2019 r. 1550,26 zł, czyli być

OGÓLNOPOLSKIE POROZUMIENIE ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

00-924 Warszawa, ul. Kopernika 36/40

tel.: 022 551 55 06, fax: 022 551 55 09

e-mail: ostrowski@opzz.org.pl, www: <http://opzz.org.pl>

o 279,06 zł wyższy niż wskazany w projekcie ustawy. Realizacja postulatu OPZZ oznaczałaby, że wysokość odpisu wzrosłaby o 22% w porównaniu do obecnie obowiązującej. Określenie wysokości odpisu na wskazanym przez OPZZ poziomie pozwoli na realizację w większym niż obecnie zakresie działalności socjalnej organizowanej na rzecz najuboższych pracowników, w tym dofinansowanie zakładowych obiektów socjalnych oraz tworzenie zakładowych żłobków, klubów dziecięcych, przedszkoli oraz innych form wychowania przedszkolnego finansowanej z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych. Zwiększy się także możliwość realizacji usług wypoczynku, działalności kulturalno-oświatowej, sportowo-rekreacyjnej oraz udzielania pomocy materialnej - rzeczowej lub finansowej, a także zwrotnej lub bezzwrotnej pomocy na cele mieszkaniowe dla pracowników.

Niezależnie od powyższego pragnę zwrócić uwagę Pani Marszałek na tryb prac nad przedmiotowym projektem ustawy oraz zauważyć, że przedłożony Wysokiej Izbie projekt regulacji prawnej nie był konsultowany z Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych, pomimo istnienia takiego obowiązku. Jego materia dotyczy praw pracowników. Oznacza to, że zostały naruszone tryb i terminy, o których mowa w art. 19 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 263). Zgodnie z nimi, organizacja związkowa, reprezentatywna w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 2232 z późn. zm.) ma prawo opiniowania założeń i projektów aktów prawnych w zakresie objętym zadaniami związków zawodowych. Art. 19 ust. 2 ustawy stanowi z kolei, że organy władzy i administracji rządowej oraz organy samorządu terytorialnego kierują założenia albo projekty aktów prawnych do odpowiednich władz statutowych związku, określając termin przedstawienia opinii nie krótszy jednak niż 30 dni. Termin ten może zostać skrócony do 21 dni ze względu na ważny interes publiczny. Skrócenie terminu wymaga szczególnego uzasadnienia. Bieg terminu na przedstawienie opinii liczy się od dnia następującego po dniu doręczenia założeń albo projektu wraz z pismem określającym termin przedstawienia opinii. Nieprzedstawienie opinii w wyznaczonym terminie uważa się za rezygnację z prawa jej wyrażenia.

Zauważam także, że projekt ustawy został wniesiony do Sejmu RP w dniu 28 sierpnia 2019 r., natomiast już 29 sierpnia 2019 r. Pani Marszałek zdecydowała o skierowaniu projektu do pierwszego czytania na posiedzeniu Sejmu RP. Taki sposób stanowienia prawa oznacza, że organy władzy nie przywiązują należytej wagi do roli i znaczenia partnerów społecznych w procesie stanowienia prawa.

Z pozdrowieniem

